

er Tale — staar sig egentlig allerbedst ved, at det udelukkende er private, der støtte dem, og jeg tror ogsaa, at Bevillingsmagten staar sig bedst derved, thi man kan ikke støtte en kirkelig Bevægelse, naar den arbejder for et godt Formaal, og saa slaa Haanden af en anden. Statskassen staar de forskellige kirkelige Bevægelser lige nær, de ofre alle sammen deres Skatter og Afgifter til Staten; hvad enten de ere Grundtvigianere eller Indremissionsfolk, enten de staa i Folkekirken eller udenfor, maa de alle sammen ofre til den fælles Kasse, de staa den fælles Kasse lige nær, og Statskassen kan derfor ikke optræde som Beskytter af den ene Retning fremfor den anden. Naar man vil beskytte, maa man behandle dem væsentlig paa samme Maade, og jeg ser da ikke, hvorledes man, naar man giver Bidrag her, kan undgaa at give Bidrag til andre Foreninger. Jeg vil saaledes nævne, at der, saa vidt mig bekendt, er en anden Forening, der hedder „Kristelig Forening for unge Piger“, men jeg ved ikke, hvilke Grunde man skulde have til at nægte „Kristelig Forening for unge Piger“ et Bidrag, naar man giver til „Kristelig Forening for unge Mænd“. Dernæst er der andre Retninger her, som ogsaa udøve et meget godt Samfundsarbejde; det er „Frelsens Hær“, som jo har sine Samaritaner, sine Varmestuer, sine Undersøgelseskorps, som ogsaa ude i fremmede Lande lede efter Folk, som ere blevne borte; den tager meget godt Samfundsarbejde op — det maa man indrømme, enten man i øvrigt sympatiserer med dens Lære eller ej. Men naar „Frelsens Hær“ kom en skønne Dag og sagde: Vi ville ogsaa have en større Foreningsbygning her i Kjøbenhavn, og bad om 25,000 Kr.; ser jeg ikke, hvorledes man skulde afvise en saadan Fordring fra denne Side. Dernæst vil jeg sige, at vore Højskoleforeninger ogsaa udøve en meget nyttig Virksomhed, vi have Højskoleforeninger, som ogsaa meget stærkt tage sig af de unge, som samle dem til Foredrag og Oplysningsmøder, undervise dem og tage sig af dem i forskellige Henseender, og som ogsaa tage sig af Soldaterne, og jeg ved ikke, hvorfor man kunde sige nej til en saadan Højskoleforening, om den kom og sagde, at den skulde have en stor Bygning her i Kjøbenhavn og vilde gerne have et Tilskud fra Statskassen. Naar man endvidere i denne Sag paabaaber sig Foreningens Forhold over for vore Soldater, at den opbevarer Soldaternes Tøj vederlagsfrit og bruger dette som et sær-

ligt Motiv, maa jeg dertil sige, at vi have jo vore Soldaterhjem her i Kjøbenhavn, til hvilke vi give Bidrag, og som, saa vidt jeg ved, ogsaa vederlagsfrit opbevare Soldaternes Tøj, men det er dog ikke Meningen at give Bidrag til alle Foreninger, som komme og sige, at de opbevare Soldaternes Tøj vederlagsfrit. Da vi i Forvejen have Soldaterhjem og give Bidrag dertil, maa Staten have affundet sig med dette Krav ved et saadant Tilskud. Jeg mener, at det er nødvendigt, at man ved saadanne Bidrag holder sig for Øje, hvad der kan følge efter, og de, der ville stemme for dette Bidrag, maa være klare over, at andre Foreninger og andre Bevægelser kunne komme og sige, at de ville have det samme, det bliver Konsekvensen af det hele. Man maa derfor være forsigtig og sige nej straks, det er det første Skridt, der koster, den Slags Ting maa de private passe, til dem kan Staten ikke give Bidrag. Det er mine Grunde til ikke at tiltræde Forslaget, jeg skal ikke dvæle videre derved nu. — Ændringsforslaget under Nr. 190 finder jeg intet at bemærke ved. Ændringsforslaget under Nr. 191 har jeg omtalt. Ændringsforslaget under Nr. 192 giver mig ingen Anledning til Omtale. — Ændringsforslaget under Nr. 193 maa jeg derimod gøre et Par Bemærkninger om. Det gaar ud paa en Bevilling af 2,000 Kr. til Afholdelse af Foredrag af almenoplysende Indhold, navnlig i Købstæderne. Meningen med denne Bevilling er, at den skulde ydes til Foredrag, som afholdes af Universitetslærere, og som nærmest afholdes som Foredragsrække. Vore Foredragsforeninger ude paa Landet have i en længere Aarrække ladet afholde Foredrag, men som oftest enkelte Foredrag. Dette, der her skulde afholdes, skulde være Foredragsrækker, hvor man tog et Emne op og belyste det grundig i en hel Række af Foredrag. Der er allerede her paa Sjælland afholdt saadanne Foredrag i de sidste Aar, og det har vist sig, at de kunne faa Tilslutning hos Befolkningen. Det, der saa bedes om, er 2,000 Kr. til, at man fremdeles kunde afholde saadanne Foredrag, og det er det, der foreslaas fra Ministerens Side. Han foreslaar det ekstraordinært, thi, siger Ministeren, ad Aare skal hele Foredragsspørgsmaalet tages under Overvejelse, idet nemlig baade Landbrugsministeren, Indenrigsministeren og Kultusministeren i Fællesskab ville overveje hele Foredragsspørgsmaalet, og hvorledes Staten skal forholde sig over for det. Vi lade nemlig afholde Foredrag paa Landbrugs-